
Imre Flóra

MESÉK

hajnali tengerpárás kék szemed
keskeny arcod telt gránátalma-ajkad
micsoda öblök milyen szigetek
derűs békéje sugázzik át rajtad

a vékony gyermekien pisze orr
szemöldököd egyenes sugárszárnya
nézni ahogy lágyan fölém hajol
nézni nézni egészen szemmé válva

sötétedik a levegő lehűl
érezem szikár tested meg-megremeg
ne húzd el gyöngéd ujjaim közül
keskeny mindent feledtető kezed

szemhéjamra belülről tűz a nap
mesék gyerekkorom arany hajad

RONSARD MÁR LASSAN ÖTVEN

a bőr a hús a csont erek és idegek
a fájdalomra a test csak alkalmat ad
megsimogattam és elhúztad a kezed
a felszínek mögött az erővonalak

a léleknek csupán projektuma a test
ami fáj végül is csak maga a tudat
de az impulzusok vagy épp vegyületek
áramlása bizony a lélek csak az agy

az a szürkésfehér zsíros és sérülékeny
koponya védte és szorította anyag
de hol a rajzos száj domború ér a kézen
képek szagok színek vagy épp gyöngéd szavak

hol az emlékek és hol az én hol a lét
az az úgynevezett

Boldog, ki sosem élt.